

FORTS A EUROPA

FORTS A EUROPA

UNA EUROPA UNIDA I PROGRESSISTA, COMPROMÍS DELS SOCIALISTES

1

Europa és un objectiu dels socialistes europeus. Ho va ser ja per al socialista francès Aristide Briand quan el 1929 propugnà davant la Societat de Nacions uns «Estats Units d'Europa». Ho va ser també per al socialista belga Paul-Henri Spaak, als anys 1948-1957, quan impulsà el procés de coordinació comunitària que culminà amb la signatura del Tractat de Roma. Tanmateix per al socialista català Enric Adroher Gironella quan va organitzar el Consell Federal Espanyol del Moviment Europeu que en 1962, en el IV Congrés del Moviment Europeu a Munic, impulsà una declaració segons la qual Espanya seria admesa en les Comunitats Europees quan tornés la democràcia al nostre país. I també per al socialista espanyol Felipe González, quan el govern que ell presideix signa, el 12 de juny de 1985, el Tractat d'Adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea.

2

El compromís dels socialistes europeus amb la construcció d'una Europa unida pren avui, el 1989, un paper rellevant. La Comunitat té un president de la Comissió Europea socialista, el francès Jacques Delors. La presidència de la Comunitat recau, en el primer semestre d'enguany, en el President del Govern espanyol, el socialista Felipe González, i recaurà, en el segon semestre de l'any en el President de la República Francesa, el socialista François Mitterrand.

3

La unitat europea respon a la triple exigència plantejada per la creixent internacionalització dels processos econòmics i socials, la necessària coordinació dels països d'Europa per tal de fer sentir la seva veu en el concert internacional, i l'impuls de les cultures i la identitat europea. No hi ha, però, una sola Europa possible. Els socialistes, l'esquerra que uneix Europa, creiem que la construcció d'Europa no és un fi en ell mateix. Per a nosaltres és un instrument per avançar cap a l'aprofundiment de la

llibertat i la igualtat, vers el socialisme democràtic. Mentre la dreta europea, la democristiana, la conservadora i la liberal, pensa només en una Europa dels diners i dels negocis i dóna, per tant, una preeminència absoluta als continguts econòmics del procés d'unitat europea, els socialistes creiem que el fonament d'aquesta unitat ha de ser la cohesió social, la construcció d'una Europa dels ciutadans, del progrés, del benestar social i la plena ocupació. Per això és tan important l'acord al qual hem arribat els socialistes europeus per desenvolupar un programa comú de cara a l'Europa del futur, ja que fins ara la manca de coordinació del socialisme europeu ha facilitat la política desreguladora de les dretes, que ha donat pas a un cert rebuig de la construcció europea per part de sectors progressistes que veuen amb preocupació l'orientació conservadora que li dóna la dreta.

4

La unitat europea és, doncs, part del nostre projecte, i la construcció d'una Europa progressista, és l'objectiu dels socialistes. Unitat europea sí, però per fer una Europa més justa, més lliure, més solidària. Creiem que aquest és l'objectiu d'una majoria de ciutadans europeus, que volen veure estretament lligats el procés de construcció d'Europa amb un augment de la qualitat de vida. Que consideren que Europa no és només un espai econòmic per a l'actuació d'empreses transnacionals sinó que és la gran oportunitat per impulsar una societat de benestar i justícia social. Enguany, en celebrar el 200 aniversari de la Revolució Francesa, refermem la validesa dels seus principis —Llibertat, Igualtat, Fraternitat—. Són els valors que donen sentit a la nostra tasca, són els valors de les llibertats personals i col·lectives, la justícia social i de garantia de la igualtat d'oportunitats que han d'impregnar la construcció europea. És per això que afirmem rotundament que som l'esquerra que uneix Europa. Volem ser l'instrument, com a col·lectiu d'acció política, per assolir l'objectiu de construir una Europa unida i progressista.

5

El doble objectiu de construir una Europa unida i progressista exigeix un instrument d'acció política d'abast europeu. És per això que els socialistes de la Comunitat Europea, l'esquerra que uneix Europa, hem format la Unió de Partits Socialistes de la Comunitat Europea (UPSCE). En la UPSCE hi participen, amb els socialistes catalans i espanyols: el Partit Socialista való, el Partit Socialista flamenc, el Partit Socialdemòcrata danès, el Partit Socialdemòcrata alemany, el Partit Socialista francès, el Partit Laborista irlandès, el Partit Socialista italià, el Partit Socialdemòcrata italià, el Partit Obrer Socialista luxemburguès, el Partit del Treball holandès, el Partit Socialdemòcrata i Laborista d'Irlanda del Nord, el Partit Socialista portuguès, el Moviment Socialista Panhel·lènic (PASOK) i el Partit Laborista britànic. En definitiva, tots els partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes dels països de la Comunitat. A més a més, hi tenen un status d'observadors partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes d'altres països europeus no membres de la Comunitat com el Partit Socialista austriac, el Partit dels Treballadors norueg, el Partit Obrer Socialdemòcrata suec, el Partit Socialdemòcrata suís i el Partit Laborista maltès.

6

La Unió de Partits Socialistes de la Comunitat Europea és, doncs, un instrument potent. Cap altra força política és capaç d'aplegar un conjunt d'energies tan gran, tan divers, però alhora tan compromès amb l'assoliment d'un objectiu d'empremta estratègica tan important com és el de la construcció d'una Europa unida i progressista. És, sens dubte, per aquest motiu que el Grup Socialista al Parlament Europeu és el més nombrós i el que acull a membres de més països —fins ara tots menys Irlanda—. Tanmateix la UPSCE ha fet l'esforç d'adoptar un programa comú de cara a les eleccions al Parlament Europeu del proper mes de juny. Els socialistes catalans afirmem que la UPSCE i el Manifest aprovat per ella és el millor instrument per avançar en el procés de construcció d'una Europa unida i progressista. És el que ens permet afirmar amb rotunditat que som l'esquerra que uneix Europa. És el programa que ens durà a la victòria en aquestes eleccions i, el que és més important, és la millor garantia per tal que el procés de construcció europea no es faci des de la perspectiva de l'Europa del negoci i del diner, sinó des de la perspectiva de l'Europa dels ciutadans, de la justícia i el progrés. No en va el Programa de la Unió de Partits Socialistes de la Comunitat Europea parla de l'Europa que volem: l'Europa unida, pròspera, solidària, habitable, democràtica i oberta al món. Seguint en aquesta mateixa línia, serà necessari que la Unió dels Partits Socialistes de la Comunitat Europea cooperi amb altres forces progressistes que han emergit els darrers anys —concretament els 'verds'— que són reflex d'una sèrie d'inquietuds creixents de la població que cal assumir i integrar en un projecte polític global.

7

La signatura dels Tractats de Roma, la consolidació de les Comunitats Europees, les successives ampliacions de la Comunitat, l'increment de les seves competències i recursos, i la signatura de l'Acta Única europea; que significarà la realització, el 1992, d'una Comunitat Europea sense fronteres, on circularan lliurement les persones, els béns, els serveis i els capitals; han marcat l'evolució de les Comunitats, l'impuls de la construcció europea. Cal anar més enllà. És per això que els socialistes esperem molt de les eleccions al Parlament Europeu del proper mes de juny, ja que marcaran la voluntat dels ciutadans d'Europa d'aprofundir en el procés d'unificació europea. El seu resultat subratllarà la voluntat dels ciutadans europeus, sobre si volen realment una Europa unida, sobre quina Europa volen: un espai comú amb més llocs de treball i més progrés social o sols una llibertat més gran per als negocis, una desregulació més important dels mecanismes de mercat.

8

Per això els socialistes catalans, de forma solidària amb el conjunt dels socialistes europeus, volem concretar el nostre projecte per Europa, el nostre projecte d'Europa.

Per definir-lo cal contemplar set qüestions fonamentals:

- la realització del mercat únic o interior, amb una estratègia coordinada de creixement selectiu que permeti la creació de llocs de treball, i vingui acompanyada per la unió econòmica i monetària;

- la cohesió econòmica i social, en la seva doble dimensió de solidaritat territorial, entre els Estats i les regions de la Comunitat, reduint les diferències de desenvolupament econòmic; i de justícia social, assegurant uns alts nivells de protecció social comuns i el diàleg entre els interlocutors socials, aplicant noves mesures per garantir la salut, la seguretat i la redistribució dels beneficis entre tots els ciutadans i, especialment, entre els menys afavorits;
- la protecció del medi ambient, fent compatible el creixement econòmic amb el respecte de l'entorn natural i que ha d'anar lligat al desenvolupament equilibrat de les societats europees en els plans tecnològic i científic;
- la construcció democràtica d'Europa, que ha de respectar els valors democràtics que són el nostre patrimoni comú, aplicant-los de forma no estricta en les institucions comunitàries, particularment en el Parlament Europeu i en les relacions d'aquest amb els altres centres de decisió comunitaris. Sols així podrem avançar, en el pla institucional, en la construcció de l'Europa dels ciutadans;
- noves fites per aprofundir en la Unió Europea. La signatura de l'Acta Única no esgota el procés de construcció europea. Cal seguir tirant endavant un procés d'integració econòmic, social, polític i cultural fins a l'assoliment d'uns «Estats Units d'Europa» d'estructura federal. També caldrà incrementar la cooperació amb els altres països europeus, els de l'EFTA —la integració dels quals a la Comunitat, en un termini breu, és desitjable i hauria de ser encoratjada— i els del COMECON, donant suport a la seva voluntat de modernització i democratització, que han d'anar estretament lligades;
- la promoció de la pau i la seguretat europees, amb l'objectiu de construir una Europa desnuclearitzada, lliure d'armes químiques i bacteriològiques, i amb una substancial i equilibrada reducció de l'armament convencional;
- un rol més important en la política mundial, promovent la solució a conflictes regionals, forçant els acords que siguin necessaris entre les superpotències per reduir els riscos d'enfrontament, parlant amb una sola veu en els grans temes internacionals i impulsant la solidaritat i la cooperació amb els països menys desenvolupats.

LA UNITAT POLÍTICA D'EUROPA: INSTITUCIONS I COOPERACIÓ POLÍTICA

1

Avançar en el procés d'integració europea passa necessàriament per incrementar l'eficàcia de totes les institucions comunitàries. La democratització de la Comunitat passa per la millora de les seves institucions i per un millor equilibri interinstitucional. Els mecanismes de gestió han de ser més àgils i eficients i necessiten un major impuls polític i un major control democràtic. En aquesta perspectiva, s'imposa a mig termini una revisió del rol de la Comissió Europea, del Consell de Ministres i del Parlament Europeu. I, òbviament, de les relacions entre ells. En aquest sentit també, cal generalitzar el sistema d'adopció d'acords per majoria.

2

El rol del Parlament Europeu és encara insatisfactori ja que continua la pràctica que les competències que els Parlaments estatals perden en virtut de decisions preses a Brussel·les no són transferides al Parlament Europeu sinó que ho són 'de facto' al Consell de Ministres, que reuneix així funcions executives i legislatives, fent difícil un control eficaç, ni per part dels Parlaments estatals, ni per part del propi Parlament Europeu. És imprescindible que els diputats del Parlament Europeu puguin participar en totes les matèries de la política europea, a nivell d'impuls, consulta i control efectiu, i a nivell de decisió i d'acció, en aquells terrenys controlats pels Parlaments estatals. El nou procediment de cooperació i l'acord interinstitucional entre els organismes de la Comunitat, que assegurin els drets del Parlament en l'execució de la disciplina pressupostària, constitueixen una millora, però el camí a recórrer és encara molt llarg. Tot àmbit comunitari ha d'estar sota control parlamentari, i el Parlament Europeu ha de jugar un paper clau en el control democràtic de la Comunitat Europea, respectant així el major protagonisme que li correspon en ser el màxim símbol de la democràcia europea i perquè és elegit directament per sufragi universal pels ciutadans europeus.

Per avançar en aquesta direcció, cal enfortir també el poder polític dels òrgans superiors de l'Executiu europeu i definir amb major precisió la seva responsabilitat davant el Parlament, fins a arribar a configurar un model de funcionament i de relacions similar al de qualsevol democràcia parlamentària.

Cal continuar treballant també en la perspectiva d'aconseguir un sistema electoral

amb escrutini proporcional per al Parlament, uniforme per a tots els països de la Comunitat, amb les adaptacions necessàries a les característiques de cada un d'ells. En aquest mateix sentit s'ha d'impulsar la possibilitat del dret al sufragi en les eleccions al Parlament Europeu en l'Estat de residència efectiva per als nacionals dels països de la CEE.

3

L'assoliment dels objectius marcats per al 1992 exigirà més canvis en la Comunitat; s'obriran noves perspectives, nous reptes requeriran noves respostes. Caldrà fixar noves fases en el procés de construcció de la Unió Europea. El Parlament sorgit de les properes eleccions tindrà la responsabilitat d'aprofundir en les bases democràtiques de la propera etapa. En qualsevol cas, tot intent d'avançar ha de tenir en compte que actualment el procés de construcció europea té dues legitimitats: l'europea (de la Comissió i el Parlament Europeu) i l'estatal (dels governs i Parlaments estatals). Els socialistes proposem al Parlament Europeu, sorgit de les properes eleccions, que es fixi els següents objectius institucionals:

- l'enfortiment del poder i la legitimitat democràtica de la Comissió que haurà de rebre col·legiadament la confiança del Parlament Europeu mitjançant un vot d'investidura;
- el progressiu endegament d'un sistema de codecisió entre el Parlament i el Consell de Ministres en totes les àrees de la legislació comunitària, mitjançant l'extensió del procediment de cooperació acordat en l'Acta Única que, ara per ara, només s'aplica als temes referents a la consecució del mercat únic o interior. Aquesta ampliació del procediment de cooperació hauria de ser paral·lela a l'extensió del vot per majoria al si del Consell;
- la participació del Parlament en les decisions sobre ingressos del pressupost comunitari és un element fonamental de responsabilitat política. L'aportació a la Comunitat ha de fer-se d'acord amb la capacitat contributiva dels Estats i dels ciutadans, introduint el criteri de progressivitat per fer realitat la justícia i la cohesió;
- el respecte a l'Acord interinstitucional de juny de 1988 sobre disciplina pressupostària i millora del procediment pressupostari, és un element essencial per a la gestió rigorosa dels fons comunitaris;
- el desenvolupament del sistema de garantia i protecció dels drets dels ciutadans en el marc de la legislació comunitària.

4

Cooperació política ha estat l'eufemisme emprat fins ara per portar a terme totes aquelles decisions comunitàries no contemplades estrictament en el Tractat de Roma, i, molt especialment, totes les referents a política exterior. En efecte, en parlar de cooperació política estem parlant de la «política internacional» de la Comunitat i, de vegades, d'algun aspecte concret de política de seguretat. Cal abandonar aquest eufemisme. Cal que la Comunitat sigui un instrument vàlid per abordar de forma

coordinada qualsevol problemàtica que afecti el conjunt de països de la Comunitat. Inclús els de seguretat i defensa, malgrat l'existència d'altres organismes que els tinguin com a objectiu prioritari, ja siguin organismes de la pròpia Aliança Atlàntica o la Unió Europea Occidental, en vies d'ampliació. És per això que defensem que els mecanismes de cooperació política es facin més àgils, més transparents, més eficaços en la defensa dels interessos comunitaris, en aplicació dels principis de l'Acta Única i que els contemplem, de forma global, en el capítol d'aquest Manifest-Programa que porta com a títol «Més enllà dels Dotze».

EUROPA, CREIXEMENT ECONÒMIC I PROSPERITAT. MERCAT ÚNIC

1

Volem una Europa pròspera, amb la capacitat econòmica i monetària suficient per generar el creixement econòmic que necessitem per crear llocs de treball i benestar. Necessitem un creixement econòmic selectiu que tingui com a objectius prioritaris la creació d'ocupació, la cohesió econòmica, la protecció del medi ambient i la solidaritat amb el Tercer Món. La Comunitat Europea pot convertir-se en l'àrea més dinàmica de l'economia mundial en la propera dècada. Un pol d'activitat que pugui contribuir activament a donar estabilitat al comerç mundial. Podrem així, a més a més, assolir el desenvolupament industrial i tecnològic necessari per poder respondre al repte plantejat pels Estat Units, Japó i els nous països industrialitzats. Així mateix podrem contribuir de forma decisiva a la creació d'un nou ordre econòmic internacional que permeti un major creixement dels països menys desenvolupats i resoldre el problema del deute extern que tenen.

2

Per tal que això sigui possible cal promoure, des de les institucions europees, una política que sigui:

- coordinada, amb un potencial de creixement major que el de la suma dels Estats membres per separat. Això permetrà aprofitar els efectes beneficiosos de l'obertura de fronteres. Perquè sigui així cal que les institucions siguin capaces de generar polítiques expansives. És imprescindible que es produeixi una confluència de les polítiques industrial, de recerca, de transports i financera i monetària dels països membres i de la pròpia Comunitat;
- diversificada, per aprofitar els respectius marges de maniobra existents. Amb l'efecte de l'ampliació no n'hi ha prou. Les economies més fortes de la CEE han d'aportar polítiques de creixement equilibrat i sostenible que contribueixin a crear llocs de treball i prosperitat per a tothom i a promoure la cohesió econòmica i social;
- selectiva, perquè no n'hi haurà prou només amb el creixement per eliminar l'atur. L'atur és un problema general però amb situacions nacionals i regionals

diferents. Per això, cal combatre'l amb mesures selectives i qualitatives que tinguin en compte la diversitat de factors i situacions.

3

La creació d'ocupació és la nostra prioritat. Cal dur a terme una política activa orientada a la creació de llocs de treball. La Comunitat Europea ha de garantir a més de 16 milions de ciutadans en atur el dret al treball en un moment que la riquesa està augmentant. La igualtat de drets i oportunitats amb respecte al treball ha de ser garantida tant als homes com a les dones i als joves.

4

Avui, l'atur afecta sobretot aquells que tenen un nivell educatiu deficient. En aquest sentit donem suport a les següents iniciatives:

- associar les empreses amb plans de formació de joves;
- millora dels sistemes de formació professional, ampliant les dotacions del Fons Social Europeu;
- col·laboració més estreta entre universitats i d'altres institucions d'ensenyament postsecundari de diferents països;
- cal que en el decurs d'aquesta legislatura més d'un 10 % dels estudiants hagin estudiat un any en un país veí.

5

Hi ha almenys tres factors que contribueixen al desenvolupament econòmic que exigeixen mesures a escala europea: una bona xarxa de comunicacions respectuosa amb el medi ambient, la recerca científica i tecnològica i la redistribució racional del treball (amb l'objectiu d'assolir jornades de treball de 35 hores). Aquests tres factors seran objecte d'una atenció prioritària i d'un esforç de col·laboració entre els dotze. Així mateix, cal impulsar polítiques de promoció de les petites i mitjanes empreses. Cal també establir polítiques concretes de suport i impuls del sector de les cooperatives i societats anònimes laborals, i elaborar un codi europeu del cooperativisme que harmonitzi les actuals legislacions nacionals, per tal de contribuir a la seva competitivitat i a la intercooperació a escala europea.

6

El Sistema Monetari Europeu (SME) ha donat, parcialment, una cohesió monetària i una estabilitat canviària a la Comunitat. Cal aprofundir la nostra tasca en aquesta direcció i avançar tant en l'ampliació del SME a les monedes de països membres encara no integrades en ell, com introduint mecanismes de consulta entre les autoritats

monetàries per coordinar les polítiques canviàries i definir un nou sistema monetari internacional més estable i equilibrat. L'objectiu de crear un Fons Monetari Europeu i l'impuls de l'ECU com a moneda europea culminarien una acció decidida en aquesta direcció. Cal assenyalar també el perill que comporta no avançar prou en la direcció indicada en el moment que es produeixi la total integració del mercat de capitals, que pot portar a una perillosa anarquia generadora de desigualtats i reproductora d'injustícies. Cal buscar mecanismes equilibradors mitjançant una política coordinada entre tots els Estats en matèria de fiscalitat i de tipus d'interès.

7

La Política Agrària Comuna (PAC) ha complert, des de la seva creació, un paper fonamental en la cohesió europea i en la defensa de l'explotació familiar agrària. Els creixents costos, deguts a la manca d'una política monetària comuna, a la situació dels mercats mundials i a l'aparició dels excedents en alguns sectors, han obligat a la reforma de la PAC. Una vegada establerts els sistemes estabilitzadors (que limiten la producció i la intervenció en els sectors excedentaris) cal aprofundir en la política d'estructures i d'ajuts directes a les rendes, a fi de garantir un esdevenidor a l'explotació familiar agrària, al cooperativisme i, sobretot, a la població que viu a les zones desfavorides i de muntanya. Caldrà, en el concert mundial, defensar la «preferència comunitària» i garantir un futur clar per a aquells productes no excedentaris que avui estan patint una forta competència d'alguns tercers països (fruits secs, mel, etc.). en la perspectiva del mercat únic a partir del 92, caldrà accelerar la integració de la nostra agricultura avançant els terminis previstos en el Tractat d'Adhesió, en especial en el sector de les fruites i verdures.

8

L'adhesió de l'Estat espanyol a la Comunitat va representar una nova situació de relacions entre la pagesia i les diferents administracions competents en matèria agrària, i hem de reconèixer que el canvi ha estat substancial. Pel que fa referència als fruits secs, i més concretament a l'avellana, de la que tenim a Catalunya més del 95% de la producció de tot l'Estat, l'evolució del mercat ha estat molt negativa; i en aquests moments el preu està en unes condicions inacceptables. Recentment, la CEE ha aprovat una modificació de reglaments comunitaris per als fruits secs amb importants ajuts per a la producció i la constitució d'OPAs (organitzacions de productors). Valorem molt positivament aquests ajuts.

La causa de l'enfonsament del mercat és l'oferta d'ametlla americana, que s'està fent a un preu baixíssim, que arrossega el mercat de l'avellana. Pensem que la solució seria la fixació d'un preu mínim d'entrada dels fruits secs procedents de tercers països. Aquest preu no hauria de ser mai inferior als negociats per l'administració comunitària amb les diferents OPAs.

Un altre camí a encetar és el d'aconseguir que el màxim nombre de pagesos es puguin acollir a aquests ajuts i per a la collita de 1989; facilitant al màxim la constitució de les OPAs i guiant la redacció dels plans de millora i modernització del sector.

9

Cal donar una major importància a la relació entre agricultura i medi ambient. Cal afavorir la producció alimentària que respecti el medi natural. Un aire pur, una aigua neta i una terra no contaminada són la millor garantia per protegir la natura i els consumidors. Cal també incentivar la repoblació forestal. L'augment dels fons estructurals permetrà millorar la qualitat de vida a les zones rurals i preservar les comunitats que les treballen.

10

La pesca, com a activitat econòmica, manté un alt nivell d'ocupació, amb un important valor afegit en la seva industrialització i comercialització: mantenir-la, millorar les seves possibilitats i modernitzar el sector, tenint en compte la conservació de les reserves pesqueres i l'equilibri ecològic, és una tasca imprescindible a realitzar en el futur immediat. La preocupació pels aspectes socials del sector ha de traduir-se en les millores necessàries per equiparar els treballadors del mar amb el conjunt dels treballadors.

EUROPA, COHESIÓ SOCIAL. SOLIDARITAT, BENESTAR I PROGRÉS SOCIAL

1

Per als socialistes, Europa no pot reduir-se a una unitat econòmica, a un gran espai per practicar el lliurecanvi. Europa ha de ser també un gran espai social, de benestar i solidaritat. És per això que considerem que el desenvolupament del mercat únic, del mercat interior, ha d'anar lligat a una política activa de cohesió econòmica i social. A la Comunitat dels dotze, hi ha grans diferències de desenvolupament i de condicions de vida. Més de 60 milions d'uropeus viuen en regions amb una renda per càpita inferior en un 25 % a la mitjana comunitària. Cal tenir en compte, a més a més, que els beneficis del mercat únic no es repartiran per igual a tot Europa. Aquest primer problema planteja la necessitat d'enfortir la política regional de la Comunitat com a part integrant de la política de cohesió. Això implica dotar de més recursos els programes d'interès comunitari (atur de llarga durada, inserció socio-professional de joves i dones), els programes de desenvolupament de les regions menys afavorides (regions deprimides, regions en declivi industrial, àrees rurals i bosses de pobresa a les grans àrees urbanes marginalitzades) i, sobretot, d'incorporar criteris regionals al conjunt de la política econòmica i social de la Comunitat.

2

La cohesió econòmica i social no es limita a la política de reequilibri regional. Ha d'impregnar totes les polítiques que es desenvolupen a la Comunitat. Per tant contempla també: la necessitat de convergència de les polítiques econòmiques, així com de coherència en els processos d'harmonització social cap al progrés, i d'harmonització fiscal en la mesura que aquesta sigui necessària per al mercat únic i sense minvar els ingressos de cap Estat; l'adopció de normes industrials uniformes, especialment en els productes d'alta tecnologia; tenir en compte en l'aplicació de la Política Agrària Comuna les diferències de capacitat, condicions i varietats productives; i una responsabilitat comuna pel que fa a la defensa del medi ambient que tingui en compte els problemes específics de cada país.

3

Els drets reconeguts en la Carta Social Europea són la pedra de toc de l'Europa social. A partir d'ella, cal potenciar una legislació social comunitària que defineixi les bases de la democràcia econòmica, la protecció social, la seguretat i la salut en el lloc de treball, la igualtat professional i de possibilitats entre homes i dones, la lliure circulació i el reconeixement mutu de diplomes i qualificacions, i els drets dels emigrants.

4

Les característiques de la democràcia econòmica que defensem són: la participació dels treballadors i dels seus representants en les decisions de les empreses; els drets d'informació, de consulta i de negociació en l'empresa sobre tots els problemes relacionats amb l'organització i les condicions de treball; la participació dels representants dels treballadors en la concertació i en l'elaboració dels programes de desenvolupament sectorials i regionals.

El desenvolupament del diàleg entre els interlocutors socials en el marc comunitari ha de ser una altra característica de l'Europa social. Cal iniciar la negociació col·lectiva entre els interlocutors socials per regular la situació de les multinacionals i introduir normes mínimes en els sectors professionals, per evitar situacions de competència deslleial i per assolir una aproximació negociada i solidària.

5

Tots els ciutadans europeus tenen dret a un bon sistema de seguretat social. D'acord amb l'Acta Única, donem suport a l'increment del nivell de la seguretat social en tots els països comunitaris. Assenyalem la urgència d'avançar cap aquest objectiu social, perquè malgrat s'albira la prosperitat no s'ha d'oblidar que els fruits del desenvolupament han de ser repartits. És per això que reitem la nostra postura en favor del manteniment i actualització de l'Estat del Benestar. Estem en contra dels que preconitzen la desregulació sistemàtica i el desmantellament dels avenços socials en funció d'un suposat «progrés». Aquestes posicions només poden conduir a augmentar les desigualtats i a generar noves formes de pobresa, polaritzant la societat i trencant la seva cohesió social. És per això que lluitem pel desenvolupament dels sistemes de seguretat social, perquè una protecció social equitativa i eficaç és un element indispensable per al progrés social, de distribució de la riquesa i de solidaritat: per a l'adopció en tots els Estats membres de les millors normes que existeixin a la Comunitat; per canvis en els sistemes de seguretat social que tinguin com a objectiu l'abolició de tota mena de discriminació; i, per la simplificació dels sistemes de serveis socials. Cal un esforç a l'Europa comunitària per ampliar els sistemes de serveis socials fins a garantir les prestacions bàsiques per a tots els ciutadans. Prestacions de prevenció i reinserció social, d'informació i orientació, d'ajut domiciliari, d'allotjament, de manutenció dels indigents, benestar de la infància i programes d'emergència social.

6

Una política de benestar social i de millora de la qualitat de vida ha de comportar un esforç per protegir aquells sectors socials més desvalguts o que estan en situació de risc que exigeixi una acció preventiva i assistencial dels poders públics. És el cas de la defensa dels drets dels consumidors, que ja ha originat importants accions en el si de la Comunitat i que volem ampliar cap a la homogeneització sanitària a tots els països, tant pel que fa a les normes de qualitat, d'etiquetatge, com a tots els nivells d'informació al públic, així com a les mesures de control i recursos de reclamacions quan s'hagin produït incompliments per part de fabricants o distribuïdors.

7

Europa viu un procés d'envelliment notable de la seva població. Estem parlant d'un col·lectiu de 40 milions de persones. Cal que la Comunitat creï més vies d'ajut a la tercera edat, amb més programes que contemplin els problemes d'habitatge, de pensions mínimes, assistència sanitària i ajut domiciliari, que assegurin una vellesa digna. També cal activar programes culturals i de lleure adreçats específicament a la tercera edat.

8

Les societats europees han de procurar també el benestar dels minusvàlids físics, psíquics i sensorials, promovent programes d'atenció a la seva situació i una legislació uniformitzada a escala de tots els Estats membres, que compregui programes per eliminar barreres arquitectòniques, homologar pròtesis, garantir habitatges, establir els senyals d'accessibilitat i promoure llocs de treball per als disminuïts amb importants aportacions del Fons Social Europeu. Cal establir xarxes d'equipaments alternatius socio-sanitaris, per eliminar progressivament els espais actuals de marginació (asils i residències geriàtriques, centres per a disminuïts psíquics, manicomis, etc.).

9

La Comunitat i tots els països membres han de garantir sistemes públics de salut que cobreixin els objectius de protecció i prevenció de les malalties, així com l'accés de tota la població europea en termes d'igualtat als serveis finançats pel sector públic. Molt especialment, els propers anys, la Comunitat haurà de promoure accions urgents contra la generalització de les enfermetats epidèmiques, així com impulsar la investigació sobre el càncer, en el marc de la cooperació internacional i la solidaritat entre tots els ciutadans europeus.

10

La SIDA és un dels problemes sanitaris més importants arreu del món. La Comunitat ha d'impulsar i donar suport a polítiques d'informació, d'investigació, i de prevenció, per tal d'aconseguir, no solament mesures assistencials i rehabilitacions de l'enfermetat, sinó també per impedir tota discriminació, marginació o rebuig social entorn aquesta enfermetat i les seves víctimes.

EUROPA, FACTOR DE PAU

1

Europa ha de jugar un paper molt més important en el terreny de la pau, la seguretat i el desarmament, actuant en favor de la justícia, els drets humans i una millor política de desenvolupament. La Comunitat ha de jugar un paper diplomàtic més concret i actiu per resoldre els conflictes regionals. Aquests objectius exigeixen, mitjançant l'enfortiment de la cooperació, el desenvolupament de la responsabilitat pròpia d'Europa en matèria de seguretat, considerada com a dimensió de la política exterior. L'objectiu no és el de crear una nova superpotència militar, sinó de contribuir, per l'acció política, les iniciatives diplomàtiques i la cooperació econòmica i ecològica, a la reducció de les tensions i la creació d'espais de llibertat, de democràcia i d'autonomia arreu del món.

La reducció de l'arsenal nuclear estratègic fins a la seva supressió total, així com de l'armament convencional, depenen en gran part de l'evolució interna i democràtica dels països de l'Est, evolució que els països democràtics han de facilitar. En el seu torn, els països occidentals, a mesura que els acords de desarmament es converteixin en realitat, han de perdre el temor que en els anys de guerra freda provocà la creació de dos blocs militars adversos: l'OTAN i el Pacte de Varsòvia. Aquesta situació pot esdevenir aviat arcaica. Europa occidental, sense caure en posicions de pacifisme càndid mentre el desarmament general no sigui una realitat, ha de propiciar l'organització d'un sistema defensiu propi i flexible, que pugui adaptar-se a les noves situacions, amb l'objectiu de dedicar cada cop més diners als programes socials, educatius, culturals, científics i al tercer món, i menys a l'armament.

2

La dinàmica de blocs militars enfrontats no contribueix a la pau mundial. Cal avançar en la disminució de les tensions fins al moment que l'existència de blocs militars no comporti, per ningú, la falsa seguretat de l'equilibri del terror nuclear. Volem construir un món lliure d'armes nuclears. En aquest sentit saludem al tractat INF (d'eliminació de míssils nuclears d'abast mitjà), al mateix temps que recordem que resta molt a fer encara fins a assolir els nostres objectius. També cal afirmar amb rotunditat que després de la signatura del tractat INF no és moment de modernitzar els restants sistemes d'armes, sinó de prosseguir en les diverses negociacions en curs per reduir

substancialment o eliminar sistemes d'armes. Un bon exemple seria l'assoliment d'un acord START (de reducció d'armes estratègiques) que reduís en un 50 % els arsenals nord-americans i soviètics. Desitgem assolir, a curt termini, una situació en què l'equilibri en l'armament no nuclear faci possible l'eliminació de totes les armes nuclears no estratègiques. En aquest sentit, la Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa podria ser un bon marc de negociació sobre armament convencional. Reiterem que un acord d'aquesta naturalesa permetria l'eliminació total de les armes nuclears de camp de batalla. També l'establiment de zones desnuclearitzades, en el marc d'un acord global, podria contribuir a l'estabilitat i a la seguretat de tot Europa.

3

Ens oposem fermament a l'avanç en la cursa d'armaments a l'espai. Ens reiterem, doncs, en la nostra oposició al programa anomenat «iniciativa de defensa estratègica» i exigim el compliment irrestricte del tractat ABM (sobre míssils antibalístics). Volem contribuir a l'èxit en les negociacions sobre prohibició total de proves nuclears ja que un acord d'aquestes característiques seria la millor garantia per aturar els processos de modernització d'armament nuclear i un impuls a l'adhesió universal al Tractat de No Proliferació. Exigim també que s'arribi a un acord sobre la prohibició de les armes químiques. I ens manifestem com a absoluts partidaris de procedir a una reducció dels pressupostos militars, per alliberar recursos per a enfortir la cooperació Nord-Sud.

EUROPA, CONTINENT HABITABLE

1

Estem decidits a fer compatible el desenvolupament econòmic amb la protecció del medi ambient. Un dels objectius de la CEE, com es recull en l'Acta Única, és el d'integrar les exigències de protecció del medi ambient a la resta de polítiques comunitàries. Perquè volem una Europa habitable. L'amplitud de les recents catàstrofes ecològiques i la degradació continuada del medi ambient mostren clarament el paper fonamental que la Comunitat Europea pot jugar en aquest terreny. La culminació del mercat únic el 1992 ofereix als països de la Comunitat l'oportunitat d'adoptar normes, el més rigoroses possible, per protegir el medi ambient, la salut i la seguretat de tots els ciutadans. Perquè això sigui possible, la política ambiental ha de tenir un caire fonamentalment preventiu. El paper de les Administracions dels diferents països és bàsic per al desenvolupament d'aquesta política, aportant-hi un contingut social i procurant un repartiment adient dels costos de la protecció del medi ambient. Malgrat que moltes convencions sobre protecció del medi ambient han estat signades, els problemes no deixen d'empitjorar, degut, sobretot, a l'augment de les emissions tòxiques, però també al fet que aquests acords no són prou eficaços. En calen més i més efectius. La contaminació no s'atura a les fronteres i les polítiques estatals de defensa del medi ambient no es poden portar a terme aïlladament. La magnitud del problema exigeix una cooperació transfronterera, no sols a escala comunitària sinó també entre la Comunitat Europea i l'EFTA (Associació Europea de Lliure Comerç) i, de fet, globalment entre l'Europa Occidental i l'Oriental.

2

Entre els problemes importants figuren els següents:

- el canvi climàtic: cal lluitar contra els efectes «hivernacle», provocats per la producció de diòxid de carboni i d'altres substàncies que causen una pujada de la temperatura atmosfèrica;
- la protecció de la capa d'ozon: cal reduir substancialment les emissions de CFC a l'atmosfera i d'altres contaminants per reconstituir la capa d'ozon i establir un programa de recerca sobre aquest fenomen;

- la contaminació atmosfèrica: cal reduir les emissions de diòxid de sofre i d'àcid nítric provinents de les grans instal·lacions de combustió, de les emissions de gas dels automòbils i camions, i promoure la distribució de benzina sense plom i, en general, la utilització de combustibles de menor incidència contaminant, així com el desenvolupament de sistemes més eficaços de transformació de l'energia;
- la conservació dels recursos biològics dels oceans;
- la protecció de les aigües i les mesures per reduir al mínim els atacs al medi ambient marítim i fluvial, tals com la prohibició dels vessaments, així com mesures que redueixin substancialment els vessaments tòxics d'origen terrestre al mar, incloent-hi el control i la limitació de l'ús de fertilitzants;
- les catàstrofes ecològiques: cal elaborar regles comunes de seguretat i articular un sistema d'alerta ràpida;
- el desenvolupament i la recerca: convé promocionar les tecnologies compatibles amb l'estricta respecte pel medi ambient i que impedeixin la progressió de la contaminació amb noves polítiques de promoció de la reutilització o el reciclatge de les escombraries i residus;
- les mesures per prevenir i lluitar contra els perills de la desertització a nombroses regions europees a causa de l'erosió i els incendis forestals. Catalunya, per la seva situació climàtica (mediterrània), està patint cada estiu incendis forestals que estan acabant amb els seus boscos i accelerant els perills de desertització. Caldrà aprofundir i omplir de contingut la política comunitària, que s'està dissenyant sobre els boscos i sobre les mesures de prevenció d'incendis;
- la prevenció de les emissions radioactives i l'adopció de normes generals sobre l'emmagatzemament i la reutilització dels residus nuclears;
- altres problemes ambientals específics de les grans ciutats europees i les seves àrees metropolitanes: cal reduir els nivells de soroll, millorar el paisatge urbà, aconseguir una qualitat adequada a l'interior dels habitatges, potenciar els parcs urbans i les àrees de descongestió;
- la protecció de determinats hàbitats que són expressió de la riquesa ecològica d'Europa i permeten el manteniment de moltes espècies animals i vegetals. De forma especial, cal conservar les zones humides, de les que en depenen un gran nombre d'espècies animals i que fan possible la migració estacional d'aus a través del continent.

3

Els problemes del medi ambient han augmentat en importància als països de l'Est. Caldrà valorar la importància d'aquest fet i emprendre programes de col·laboració tecnològica en aquesta matèria. Cal posar en marxa noves formes de cooperació sobre temes de medi ambient, que tinguin les característiques de projecte a gran escala i que impliquin, com en el cas d'EUREKA, diversos països. Cal donar suport als projectes EUREKA relacionats amb el desenvolupament d'energies «netes» o de lluita contra la contaminació. S'asseguraria així la participació en els projectes tant dels països de la Comunitat Europea com dels països membres de l'EFTA per resoldre eficaçment un problema ecològic específic.

4

Per tot això, proposem la posta en marxa d'un programa europeu d'inversions per a la protecció del medi ambient, que doni suport als esforços estatals, regionals i locals, en el qual es tinguin en compte tant els problemes dominants en l'Europa central i del nord (pluja àcida, mort dels boscos, contaminació de la mar del Nord), com els problemes de l'Europa del sud (erosió, risc de desertització, problemàtica específica de les conques hidrogràfiques de règim mediterrani i contaminació de la Mediterrània). Aquest programa exigeix que perseverem en una política seriosa d'estalvi energètic, amb un decidit suport a la promoció d'energies que no provoquin danys ecològics i la creació d'una agència comunitària independent de vigilància del medi ambient.

MÉS ENLLÀ DELS DOTZE

1

La Comunitat Europea comprèn 12 països i una població de 320 milions d'habitants. Europa està constituïda per 34 Estats situats entre l'Atlàntic i els Urals, amb una població aproximada de 680 milions de persones. Aquest fet planteja ja una qüestió en l'agenda comunitària. Quines relacions amb la resta dels països europeus? Anem cap a progressives ampliacions de la Comunitat? Sembla difícil donar una resposta concreta i viable a aquesta pregunta genèrica. Hi ha però dos grans grups de països que requereixen un tractament ben diferenciat. El primer, el format pels països membres de l'EFTA (Associació Europea de Lliure Comerç), països de l'Europa Occidental que no són membres de la Comunitat. Pel que fa referència a aquest primer grup cal saludar els progressos assolits pel que fa a la creació d'una «Zona Econòmica Europea» que els vinculi amb la Comunitat en termes d'equilibri simultàniament a la posta en marxa del mercat únic a la darrereria de 1992. Estem decidits a acollir favorablement tota demanda d'adhesió a la Comunitat que provingui dels socis de l'EFTA en els propers anys. Caldria remarcar a aquest efecte les gestions fetes per Noruega i Àustria amb el suport dels respectius partits socialistes. En qualsevol cas la cooperació més estreta entre la Comunitat i l'EFTA exigeix noves formes de cooperació diferents als acords de lliure comerç. Han d'incloure la recerca comuna d'una Europa social i la problemàtica mediambiental. Aquestes relacions han de ser enfortides amb la finalitat de completar i repartir els beneficis i les càrregues de la cooperació econòmica, industrial i política.

2

Pel que fa al segon grup, el format pels països membres del COMECON (Consell d'Ajuda Econòmica Mútua), països de l'Europa Oriental i la URSS, la necessitat d'estrènyer llaços és també evident però les dificultats per fer-ho són superiors. Els socialistes no podem acceptar que la divisió d'Europa sigui un fet perenne. Desitgem superar les barreres que separen els pobles europeus. El mitjà més eficaç per fer-ho és el de promoure la cooperació i el desenvolupament de relacions polítiques, econòmiques, culturals i humanes amb tots els Estats i pobles de l'Europa Oriental. L'establiment de relacions entre la Comunitat i el COMECON és un pas històric que beneficia tothom. El potencial de creixement econòmic dels països del COMECON

és important, sempre que siguin capaços de portar a terme l'anunciat procés de profundes reformes polítiques, econòmiques i socials. L'èxit d'aquest procés de reformes interessa a tothom. En aquest context, considerem de vital importància la posta en pràctica de tots els elements de l'Acta final d'Helsinki. Tota millora en el pla de la democràcia interna i el respecte als drets humans en l'Europa Oriental conduirà a una millora en les relacions mútues inter-europees, tant a nivell de govern com mitjançant el diàleg amb totes les forces polítiques dels països de l'Est que estan a favor de reformes polítiques i econòmiques que conduixin a la democratització i el pluralisme. Remarquem, en aquest sentit, les accions del govern hongarès, que ha plantejat ja la necessitat de signar un conveni de cooperació amb la Comunitat, al mateix temps que obre el pas a un sistema pluripartidista. Contrasta aquesta actitud amb la de Rumania, que no va acceptar signar els acords de la darrera sessió de la Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa.

3

Un cas especial de país europeu que vol obtenir de la Comunitat Europea un status especial és el del Principat d'Andorra. Les estretes relacions de Catalunya amb Andorra fan que veiem amb simpatia aquesta pretensió andorrana però no podem deixar d'assenyalar que els drets cívics, polítics i sindicals d'Andorra no són encara equiparables als dels països membres de la Comunitat Europea. Una homologació en aquesta direcció constituïria un formidable impuls per a la consecució de les demandes andorranes.

4

Els socialistes considerem que el repte del futur és global. La cooperació amb els països del Tercer Món ha d'inspirar-se en els principis de justícia, solidaritat, pau i desenvolupament. Una Europa més unida serà un factor d'equilibri polític, financer i comercial mundial, i un element actiu per a la definició d'un nou ordre econòmic internacional, més just i democràtic. En aquest sentit, considerem que la reforma del GATT és una millora del mercat que ha de proporcionar als països menys desenvolupats un major accés als mercats dels països industrialitzats. Cal introduir en la reforma del GATT una clàusula social per tal d'assegurar el respecte a les normes laborals de l'OIT a tot els països. La reforma del GATT ha d'anar acompanyada d'altres mesures com: una major estabilitat dels mercats internacionals, la major dotació de recursos al FMI, al Banc Mundial i al Comitè d'Ajuda al Desenvolupament, fent especial èmfasi en els països menys desenvolupats. La Comunitat ha de pressionar per assolir modificacions en els programes d'ajustament econòmic del FMI per tal que els problemes socials existents en els països menys desenvolupats no augmentin. Cal posar en marxa un pla financer d'urgència per al Tercer Món, finançat per tots els països desenvolupats, amb un programa coordinat d'ajudes que es vagi apropant al 0,7 % del PNB, d'acord amb els resolucions de Nacions Unides, amb una estratègia coordinada amb la banca privada per resoldre el problema del deute extern dels països del Tercer Món. Les línies principals d'acció poden ser: la cancel·lació del deute als països més pobres, la perllongació dels terminis i la reducció dels tipus d'interès. El Conveni de Lomé, signat amb els països ACP, és un dels símbols de la cooperació comunitària, per la seva base contractual i el seu caràcter plurianual. Defensem que la seva renegociació

pugui ajudar a l'estabilitat dels fluxes comercials, el creixement de l'ajuda en programes a llarg termini, centrats en la formació i l'educació, i la creació d'un marc regional. La Comunitat haurà d'oferir a d'altres països la possibilitat de subscriure el Conveni.

5

En relació a l'«apartheid», cal prosseguir amb la política de condemna, i de suport als que lluiten per la seva superació. Considerem necessari enfortir una política de sancions que obligui el règim racista sudafricà a modificar els seus execrables principis, al mateix temps que continuï l'ajut als països de la línia del Front i del SADCC, així com el procés d'independència de Namíbia.

6

La Comunitat és avui la primera potència mediterrània. Cal que faci front a les seves responsabilitats, en primer lloc, amb una política comuna de pau a l'Orient Mitjà, que ha de basar-se en el dret del poble palestí a l'autodeterminació i en el dret de tots els Estats de la regió, Israel inclòs, a tenir unes fronteres garantides. L'actitud de l'OAP i el diàleg directe OAP-Estats Units, mostren que es donen ja les condicions per convocar una Conferència sobre l'Orient Mitjà impulsada per les Nacions Unides. Mentre, defensem la idea que els territoris ocupats estiguin sota control internacional. La Comunitat Europea ha d'afavorir activament l'evolució de la situació, i, al mateix temps, multiplicar la seva ajuda humanitària a la població dels territoris ocupats, fent costat a tota iniciativa de promoció del desenvolupament econòmic i social de la regió. En segon lloc, és de particular importància que els països del Nord d'Àfrica puguin augmentar el seu creixement econòmic i accelerar el seu desenvolupament social, àdhuc enfront del ritme de creixement de la seva taxa demogràfica. És per això que defensem l'actual procés d'integració regional i l'augment de la cooperació econòmica entre la Comunitat Europea i els països de la Conca Mediterrània.

7

En relació a Llatinoamèrica cal que la Comunitat defensi els processos d'integració regional en marxa. Europa ha d'augmentar la seva presència en el procés de pacificació d'Amèrica Central, amb un suport actiu al diàleg polític i a la consolidació democràtica. Cal que els països de l'Europa comunitària es mostrin fermes davant les dictadures militars, especialment amb la xilena que, cal recordar, va néixer enderrocant el govern elegit democràticament, presidit pel company socialista Salvador Allende. La Comunitat ha d'adoptar una política més oberta amb els països llatinoamericans. Defensem, per tant, acords preferencials de comerç que tendeixin a un augment dels intercanvis, en la línia de superar l'actual crisi del deute extern. També cal intensificar els intercanvis en els terrenys científic i tècnic. Dues línies d'actuació que cal reforçar immediatament: la defensa per als llatinoamericans del dret d'immigració i asil a Europa, que la Comunitat podria voler restringir, i l'augment dels fons de cooperació europeus per a aquests països, fons fins ara centrats a l'Àfrica, però que

els parlamentaris socialistes han començat a dirigir als països més pobres de l'Amèrica Llatina amb rendes inferiors als 700 dòlars.

8

Als països asiàtics menys desenvolupats hi viu la meitat de la humanitat. En alguns d'ells es registren els majors nivells de pobresa. L'ajut als països de l'Àsia del sud ha de constituir una de les prioritats de la Comunitat, especialment pel que fa al desenvolupament rural. En el mateix sentit, cal fomentar processos de desenvolupament del comerç en el si de les seves respectives regions. Cal impulsar també les relacions entre la Comunitat i la Xina.

9

Estem també per l'impuls i l'enfortiment de les relacions de la Comunitat amb les altres democràcies industrialitzades en el si de l'OCDE. Concretament, la Comunitat ha de prendre la iniciativa en el moment d'establir una més estreta coordinació de les polítiques macroeconòmiques, amb la finalitat d'evitar una repetició de la recessió de principis dels vuitanta i per tal d'assegurar un creixement econòmic sostingut i alts nivells d'ocupació per al futur. La Comunitat ha d'impulsar que el comerç internacional sigui regulat per les normes del GATT. La Comunitat Europea ha de lluitar contra les tendències proteccionistes i, per tant, rebutjar mesures proteccionistes unilaterals, com l'acord comercial Omnibus dels Estats Units o la política continuada de limitar l'accés al mercat interior japonès.

10

Cal fer un toc d'atenció davant el fenomen del fanatisme religiós i en especial sobre les seves darreres i més radicals manifestacions, de les quals n'és paradigma l'integrisme islàmic. Per aconseguir una societat justa és indispensable el respecte de la llibertat religiosa, però al mateix temps, s'ha de saber distingir entre valors religiosos i fanatisme, ja que aquest darrer només pot portar a la barbàrie.

EUROPA DELS CIUTADANS: DRETS, LLIBERTATS, IDENTITAT EUROPEA

1

Enfront del disseny de la dreta de construir una Europa dels diners i per als negocis, els socialistes europeus defensem l'Europa unida de i per als ciutadans. Un mercat interior únic, sí, però amb un objectiu: servir millor els interessos dels pobles comunitaris. Construir l'Europa dels ciutadans és, en primer lloc, reforçar l'espai cultural europeu tot afavorint els intercanvis de creació i de difusió culturals. És, també, oferir a la joventut un ampli camp d'investigacions per mitjà de programes com el COMETT, l'ERASMUS i d'altres als quals cal dotar de més recursos, racionalitzant els seus procediments i fent-los accessibles a un major nombre de beneficiaris. Construir l'Europa dels ciutadans és, a més a més, coordinar eficaçment tots els mitjans de comunicació en funció dels avenços tecnològics, desenvolupant al màxim una política europea de televisió i promoció del cinema europeu i, més globalment, disposant d'una àmplia política audiovisual capaç de competir amb les iniciatives dels Estats Units i del Japó en un terreny de competència que, pel fet que no es centra només en els aspectes econòmics, pot afectar perillosament el sentiment d'identitat de les nacions europees. Reclamem l'establiment d'un dels plans pilot del programa MEDIA en el nostre país i la potenciació dels ajuts a la indústria audiovisual, en especial pel que fa a la traducció de les produccions nacionals als idiomes de la Comunitat.

2

La Comunitat té una responsabilitat particular de vetllar pel respecte estricte dels Drets de l'Home, tant en els Estats membres com fora d'ells. Cal sancionar els governs que violen els Drets Humans. L'objecció de consciència ha de ser reconeguda com un Dret de l'Home en la Convenció Europea per a la Salvaguarda dels Drets de l'Home i de les Llibertats Fonamentals. Cal que s'acostin les legislacions dels Estats membres de la Comunitat en matèria de servei civil. La Comunitat Europea ha de garantir la protecció de les dades personals. Aquestes dades no han de ser comunicades a tercers sense que la persona interessada no n'estigui al corrent. La Comunitat té una responsabilitat especial per assegurar que no es produeix cap discriminació per motius de sexe o d'inclinació sexual.

3

La convivència democràtica implica que els drets i llibertats de la persona i dels grups on s'integra es puguin exercir de manera real i efectiva. El Parlament Europeu ha d'impulsar la màxima apertura en matèria de llibertats cíviques, socials, polítiques i culturals, tenint present que garantir la seguretat pública i la convivència ciutadana són condicions indispensables per a l'efectivitat d'aquestes llibertats. Especialment en el cas del terrorisme, els socialistes fomentarem el suport ciutadà en la lluita contra aquesta lacra i la coordinació internacional, política i policial. Cal impulsar una acció semblant pel que fa a la persecució del tràfic de drogues a escala internacional. Promourem normatives per harmonitzar la legislació dels Estats tant pel que fa a la prevenció de les drogodependències, a la repressió dels traficants, com a la rehabilitació dels drogodependents. Això haurà de comportar l'agreuament de les penes aplicades als traficants, l'ampliació dels nivells d'assistència i la rehabilitació als malalts intoxicats i l'impuls de programes internacionals de substitució de cultius en els països productors de drogues i de control efectiu dels capitals d'origen sospitosos. Desenvolupar plans específics i permanents de prevenció i lluita contra la drogaaddicció. Marginalització, droga i delinqüència són tres elements d'un cercle viciós del qual resulta difícil escapar, però cal no defugir el problema i abordar-lo amb resolució i contundència.

4

Els joves europeus han estat capdavanters en la lluita contra la degradació del medi ambient, contra el racisme, per la pau i per l'establiment d'un nou ordre econòmic i polític internacional. Els socialistes volem garantir i impulsar aquesta presència. Per fer-ho possible, cal situar la prioritat en la lluita contra l'atur juvenil i de reforma i impuls a la Formació Professional en una societat de vertiginosos avenços tecnològics. L'espai cultural europeu troba en els joves uns formidables impulsors —la generació de l'Inter-rail—: cal fomentar la lliure circulació de joves estudiants i treballadors en la línia de forjar la ciutadania europea del futur. Pel que fa a l'impuls de polítiques específiques d'inserció socio-laboral per als joves reclamem: programes de formació d'alta qualitat i experiències de treball per a aquells que surten de l'escola; subvencions als empresaris perquè contractin i formin els joves en col·laboració amb el Fons Social Europeu; un millor suport financer per a aquells joves que desitgin prosseguir els seus estudis a temps complet després de l'escola; i, mesures especials per crear llocs de treball per als aturats entre 18 i 25 anys en la indústria i en el sector públic, acompanyades de possibilitats de nova formació. Cal impulsar decididament la creació d'un únic «carnet jove» vàlid per a tots els països de la Comunitat.

Fer possible un teixit social fort i ben dotat. Per aconseguir-ho hem d'actuar:

1. Potenciant els canals de participació juvenil en la vida social i sobretot la participació de les dones joves.
2. Establint un marc legal per a l'associacionisme juvenil de tot tipus.
3. Augmentant i consolidant l'oferta d'equipaments socials per a la joventut, que donin a l'oci una nova dimensió creativa i de realització personal i col·lectiva.
4. Donant suport especialment a les manifestacions culturals protagonitzades per joves.

és essencial per a una veritable opció progressista; aquesta oferirà informació, canals de discussió i formulació de propostes que integrin els joves en el disseny del seu futur. Cal afavorir amb especial interès les iniciatives d'auto-ocupació juvenil.

5

Les dones socialistes volen desenvolupar un paper actiu en la consolidació de l'Europa democràtica i progressista, unida, forta, amant de la pau. Una Europa de tots els seus ciutadans, que promogui la igualtat social i elimini les discriminacions. Vivim en un món encara dividit en rols masculins i femenins. Nosaltres volem que, dones i homes, puguin dedicar-se en un pla d'igualtat a tots els sectors de la vida social i del treball, ja que encara avui les dones queden excloses, en gran mesura, de les decisions més importants de tipus econòmic i polític. De conformitat amb les directives europees sobre la igualtat, homes i dones han de rebre la mateixa retribució pel mateix treball. Han de tenir les mateixes oportunitats en el camp de la instrucció, de la formació professional i de l'especialització. Dones i homes han de tenir les mateixes oportunitats en l'accés al treball, en la qualificació i en la carrera professional, en base als criteris no discriminatoris. A més a més, les dones han de rebre el mateix tracte que els homes en tots els aspectes de la seguretat social, ja siguin treballadores depenents o autònomes. Les dones socialistes continuarem treballant:

- per la maternitat lliure i conscient;
- contra tota forma de violència i assetjament sexual;
- fomentant la solidaritat amb les dones dels països en vies de desenvolupament;
- pel reconeixement europeu dels drets de la infància i la justa protecció sanitària, social i econòmica de la mare i el nen. Volem més permisos per a pares i mares, per tal que els dos puguin dedicar-se a la criança, i especial atenció també a les famílies monoparentals;
- a favor de la renovació ecològica de la societat industrialitzada. La protecció del medi ambient no ha d'aturar-se en les fronteres dels diferents països.

Les dones socialistes europees volem lluitar juntes perquè Europa esdevingui un espai on la vella contradicció entre món masculí i món femení desaparegui. Una Europa on dones i homes puguin viure junts com a iguals.

6

Europa és, per damunt de tot, una acumulació de cultura, més exactament una acumulació de cultures. La seva identitat és tant geogràfica com cultural i avui és encara més cultural que econòmica o política. Al mateix temps el fenomen més important de la cultura europea és la seva diversitat. Diversitat de llengües, d'estils, de mètodes, de sensibilitats, d'hàbits en la literatura, en l'art, en la cuina o en qualsevol altra expressió popular. I en aquesta extraordinària diversitat rau la seva més gran riquesa. Defensar aquesta diversitat és defensar la mateixa identitat europea. Impulsarem l'acció cultural per part dels poders públics i de la societat civil amb la prioritat de facilitar l'accés de tots els ciutadans a la cultura i fer efectiva la igualtat d'oportuni-

tats en aquest camp. Caldrà en aquest sentit establir normatives que assegurin serveis culturals a tots els nivells: desenvolupament dels serveis bibliotecaris, regulació del mercat audiovisual, ajuda al cinema i al teatre, creació i recuperació d'espais públics, protecció del patrimoni històric i cultural europeu, promoció i regulació de les indústries culturals, promoció de la creació artística, científica i intel·lectual, promoció del mecenatge, etc. Caldrà també impulsar directives d'harmonització de legislacions estatals. Cal protegir el patrimoni històric-cultural dels pobles, arbitrants els mitjans jurídics i econòmics per a una major sensibilització envers aquests llegats de generacions pretèrites i, molt especialment, els centres històrics de les grans ciutats, sovint deteriorats per un urbanisme descontrolat.

Els socialistes catalans promourem l'aprovació d'una Declaració Europea de Drets Culturals que reculli els nous valors de la cultura per a l'inici del proper mil·lenni. Aquesta Declaració hauria de ser presentada a la Unió dels Partits Socialistes de la Comunitat i a la resta de moviments socialistes europeus, inclosos els pertanyents a l'Europa de l'Est.

7

L'educació és un instrument privilegiat per progressar cap a una societat més lliure, igualitària i avançada. Per aquesta raó, els socialistes continuarem treballant per una escola europea integradora, oberta a la promoció de tots sense discriminació de cap tipus, participativa i capaç d'oferir una educació completa al ciutadà. Defensarem a Europa una escola per a tots, una escola de qualitat, una escola participativa, compensadora de desigualtats i modernitzadora de l'ensenyament. Impulsarem l'ensenyament de llengües, promourem la inclusió dels continguts europeus i europeistes en les matèries d'ensenyament. Cal que l'educació esdevingui un procés de formació europea i europeista, que faci d'escola de ciutadans d'Europa. Homes i dones lliures, cultes, que se sentin ciutadans europeus. Impulsarem l'intercanvi d'estudiants i la cooperació en les universitats i altres centres d'ensenyament postsecundari i en la investigació. Treballarem per la unificació màxima possible dels estudis, avançant en el reconeixement mutu d'equivalències i títols. Per dur a terme aquests objectius, proposarem millores al sistema educatiu, adequant-lo a les exigències de la transformació tecnològica. Modernitzarem els mètodes i els continguts, estendrem els programes d'integració especial. I tot això ho proposarem de la mà d'experiències de pedagogia activa, que afavoreix l'autonomia de l'alumne/a i el desenvolupament de la seva creativitat. Fomentarem una coeducació que permeti avançar cap a la real igualtat d'oportunitats entre homes i dones. Impulsarem la política de beques en l'ensenyament mitjà i universitari. Proposarem les reformes necessàries per a una formació permanent del professorat, de reciclatge i especialització. I proposarem polítiques d'apertura i connexió amb la societat i les universitats i altres centres d'ensenyament postsecundari, entre la política científica i la tecnològica i industrial. Mesures totes aquestes que volem veure homogeneïtzades a nivell europeu. La defensa del medi ambient requereix la consciència col·lectiva necessària perquè sigui una necessitat sentida. En aquest camí, els socialistes impulsarem la introducció, en les escoles europees, de plans concrets per tal que els nostres nens i joves creixin amb la consciència i la informació suficients sobre el medi ambient.

8

La Comunitat ha d'impulsar la màxima interrelació en els drets polítics dels ciutadans dels països membres. En aquest sentit caldria culminar els treballs que facin possible el dret al sufragi dels nacionals dels Estats membres en les eleccions municipals i estatals en l'Estat membre de residència. En aquesta perspectiva cal aprovar la Directiva comunitària a través de la qual els Estats membres concedeixen als nacionals d'altres Estats membres (ciutadans comunitaris) que resideixin en el seu territori de forma constant el dret al sufragi. Creiem que el procés d'Unitat Europea hauria de fer possible, en el futur, estendre aquest principi als altres tipus d'eleccions.

9

El racisme s'està convertint en un dels problemes més greus d'Europa. Els socialistes proposem:

- la integració plena de qualsevol comunitat «ètnico-religiosa», impedit la marginació de cap cultura per minoritària que sigui. Intercanvi i assimilació han de ser els conceptes clau sobre els quals ha de pivotar la construcció d'una Europa plural i tolerant;
- la creació d'organismes competents en un marc jurídic específic que vetlli pels drets dels estrangers, especialment per als més desprotegits;
- fomentar, des de l'educació, un esperit de convivència i harmonia a tots els nivells, que faci de les noves generacions una joventut oberta, comprensiva i sense prejudicis;
- impulsar, des de les més altes instàncies, campanyes de conscienciació, dirigides a generar un clima de pau i distensió que correspongui a una Europa unida en la diversitat i cohesionada en totes les seves dimensions.

EUROPA DE LES REGIONS I DELS POBLES

1

Els desequilibris i les disparitats entre les regions de la Comunitat Europea augmenten constantment, i s'han accentuat arran de l'ampliació del 1986. Les diferències entre les regions riques i les regions pobres amenacen greument el procés d'integració. Fins ara, i sota la influència de les actituds que la dreta s'entesta a adoptar, les polítiques regionals de la CEE no han fet gaire més que atenuar els símptomes del mal, en lloc d'atacar-lo d'arrel. Com a socialistes no podem acceptar una Comunitat basada únicament en la creació d'un mercat interior, dependent totalment del lliure joc de les forces cegues del mercat, atès que això perjudica les regions i els països menys afavorits, i augmenta les diferències que els separen de les regions més riques. És per tant de màxima importància redefinir la política regional de la Comunitat. L'ajut regional de la Comunitat ha estat àmpliament insuficient per raons relatives al nivell dels crèdits posats a disposició dels préstecs i de les subvencions. Ja l'any 1984 la Unió de Partits Socialistes de la Comunitat Europea va assenyalar que, perquè la política regional europea fos eficaç, calia augmentar sensiblement els recursos del Fons Europeu de Desenvolupament Regional i concentrar les subvencions en les regions més desfavorides. La política regional de la Comunitat també hauria d'incloure els aspectes regionals de totes les polítiques comunitàries tal com hem assenyalat en el capítol referent a la cohesió social. Caldria concentrar més esforços en el desenvolupament de les polítiques regionals estatals, així com sobre l'impacte de les polítiques agrícola, industrial i d'investigació, aplicades per la Comunitat, les quals contribueixen a augmentar les diferències que separen les diferents regions de la CEE. Cal integrar la reducció de les diferències i la transferència de recursos a les regions en les polítiques econòmica i pressupostària de la Comunitat. La política regional, però, no pot aturar-se en la concepció de «regió» com a única unitat econòmica i social, especialment en els països en els quals una deficient planificació, un tardà i desordenat procés d'urbanització, han provocat forts desequilibris intraregionals i excessives radicalitats de les seves ciutats. Catalunya n'és un dels exemples més clars, amb extenses zones del territori en franca depressió o en procés de desertització, en contrast amb altres de forta vitalitat i desenvolupament. És en aquest sentit que els socialistes treballaran en el camí de reconèixer cada cop més a fons les zones més desequilibrades dins de cada regió per tal de reequilibrar-les des de les Comunitats, al temps que cal exigir que aquest esforç solidari sigui seguit per les diferents administracions regionals que operin sobre el territori. De poc serveix una política regional d'equilibri si les regions es presenten com territoris poc homogenis i plens de descompensacions econòmiques,

poblacionals i de futur. L'esforç solidari no pot aturar-se a escala de regió. Ni el més petit nucli de població pot sentir-se discriminat en la construcció europea, amb tot el que comporta.

2

La Comunitat Europea aplega dotze Estats, alguns d'aquests Estats estan formats per nacions diverses i, a tots ells, trobem regions naturals, algunes d'elles amb una forta personalitat. És evident que la realitat és molt diversa i que, al mateix temps, el motor de la unitat europea el constitueixen la voluntat dels actuals dotze Estats. Tot i això, i sense caure en el retòrica fàcil dels grups nacionalistes conservadors que prediquen que la unitat europea es farà només des dels pobles —oblidant la història real i els fets concrets—, és evident que la Comunitat Europea ha de reconèixer aquest fet. D'una banda, fet cultural, amb l'existència de llengües i cultures nacionals pròpies, algunes, el català en primer lloc, amb una vitalitat, una tradició i una identitat com a vehicles de creació intel·lectual, artística i científica notables, que cal preservar i impulsar. Per altra banda, els Estats han de resoldre la participació de les expressions polítiques d'aquestes nacions sense Estat o d'aquestes regions amb una personalitat marcada, en la definició de les respectives polítiques comunitàries. Pels socialistes catalans, la reforma del Senat espanyol i, globalment, l'evolució de l'Estat de les autonomies en un sentit federal resoldran, pel que fa al cas espanyol, l'encaix entre la realitat institucional de la Comunitat i la plurinacionalitat de l'Estat espanyol.

3

La forta vitalitat de les nacions i regions europees aconsella la potenciació de la seva representació a escala europea i el seu reconeixement per part de les institucions europees. Hem de considerar la creació d'un Consell Consultiu de les Regions i els Ens Locals davant la Comissió Europea com un primer pas en el reconeixement del moviment regional europeu. Però la relació de les institucions comunitàries amb les regions no es pot quedar en aquesta mínima vinculació. Cal, en els propers anys, potenciar el paper de les regions, unificar les estructures regionals existents i realitzar una política que d'acord amb l'actual procés de construcció europea, permeti en el futur que la participació i la representació territorial de les regions es vagi acostant a un esquema federatiu, atès que l'Europa del futur haurà d'estar basada en un sistema federal en el qual les regions trobin una ubicació que garanteixi el seu paper polític i institucional, i satisfaci les seves aspiracions com a comunitats. Cal per això la més gran coordinació entre les organitzacions regionals de la CEE i una relació directa amb les de l'àmbit del Consell d'Europa, especialment la Conferència de Poders Locals i Regionals. L'espai regional europeu, institucionalment, s'ha començat tot just a construir. Caldrà molta intel·ligència política, molta fermesa i molta solidaritat per bastir-lo. Per això tot intent d'instrumentalització partidista o de capitalització sectària de l'acció de les organitzacions regionals europees, no només està condemnat al fracàs, sinó que dificultarà l'avanç regional i frenarà el procés. Els socialistes catalans, en aquest sentit, treballarem perquè Catalunya jugui un paper unificador i potenciador del regionalisme europeu, en plena solidaritat amb els altres pobles d'Europa. És la nostra convicció que Catalunya reuneix les condicions polítiques per ser capdavantera en la formació i desenvolupament de l'espai regional europeu.

4

Cada cop més, els darrers anys, les ciutats a Europa van ocupant una posició de centralitat, cada cop més la vida, especialment a partir dels dos darrers decennis, va girant entorn de les grans metròpolis de cada país. Això ha provocat el sorgiment de tot un seguit de fenòmens relativament nous: grans bosses de pobresa al costat de grans opulències, problemes de desenvolupament econòmic, de circulació, transports, habitatge, residus, cementiris, qualitat de vida, contaminació, etc. És, per tant, del tot imprescindible el fomentar des de les instàncies polítiques europees la col·laboració i coordinació de les ciutats amb problemes i interessos comuns, així com estimular la sensibilitat de les institucions europees cara a donar sortida a les recomanacions que des d'aquests organismes de coordinació els puguin arribar.

CATALUNYA, ESPANYA I EUROPA

1

Catalunya ha estat sempre europea. En aquest sentit els socialistes catalans ens sentim hereus d'una tradició històrica europeïsta de l'esquerra catalana i absolutament identificats amb el sentiment europeïsta latent i patent del poble de Catalunya. Més encara: és la nostra convicció que Catalunya, com a nació, com a societat, com a comunitat política, ha de jugar un gran paper en la propera etapa europea. La Catalunya del treball, del progrés i de la cultura té molt a dir i fer en la construcció d'Europa. És cert que el nostre país, societat plural, ha vist com la força política que avui governa la Generalitat s'ha arreglerat amb la dreta europea, la dreta democristiana i liberal, que només pensa en l'Europa del negoci. No és aquest el nostre projecte. El nostre, l'Europa dels ciutadans, exigeix unitat política, cooperació econòmica i solidaritat en tots els àmbits polítics i socials. Exigeix compromís d'acció en comú, construint l'Europa unida i progressista, l'Europa unida, pròspera, solidària, habitable, democràtica i oberta al món. L'Europa defensada per l'esquerra que uneix Europa, l'Europa que volem construir amb tots els socialistes, socialdemòcrates i laboristes de la Unió de Partits Socialistes de la Comunitat Europea. Com a catalans ens guien dos objectius. D'una banda assegurar els beneficis de la integració europea. Beneficis econòmics i de benestar. La integració d'Espanya a la CEE ha significat una traslació de sobirania envers les instàncies de decisió comunitàries. Totes les administracions han perdut competències, però les competències més afectades són les que fan referència a la política comercial, de regulació dels mercats agraris i, cada cop més, les econòmiques i monetàries. Però també beneficis polítics, d'ubicació en un nou marc en el qual la nostra especificitat nacional haurà de comptar. Avantatges també, culturals, en l'ordre propi d'un país que es recupera i es normalitza. Obertura i participació de Catalunya en l'empresa europea. Intercanvis polítics, culturals i econòmics, europeïstes, internacionalistes. Ajudar a construir l'Europa dels pobles, de les nacions i de les regions, abonant la institucionalització de les comunitats diverses, la cooperació regional. Col·laborant en la recuperació, modernització i normalització de les llengües i cultures d'Europa. Promovent una política mediterrània, de cooperació entre els països riberencs, a la recerca d'una màxima aproximació d'interessos. En aquest conjunt de tasques Catalunya podrà aportar elements no negligibles. I la ciutat de Barcelona ha d'acomplir el paper de gran capital europea que li correspon.

2

És ben cert que Catalunya ha estat sempre un poble europeu, integrat per la seva història, la seva geografia i la seva cultura en el mosaic divers de la realitat europea, formant part de la mateixa identitat europea, no obstant, fins l'1 de gener de 1986 no ha pogut estar institucionalment integrada en les Comunitats Europees. Aquest fet s'ha produït en el moment en què Espanya s'adheria com a membre de ple dret a la Comunitat Econòmica Europea com a culminació de les negociacions i signatura del Tractat d'Adhesió que es va produir sota el mandat del govern socialista l'any 1985. Des d'aquell moment ja no som simplement part de l'Europa cultural, econòmica, social, intel·lectual, històrica i geogràfica, sinó també institucional i política. Des d'aquella data, Catalunya i Espanya participen en totes les institucions europees i per tant en la gran tasca de construir el futur d'Europa. Des del primer moment de la nostra incorporació al Parlament Europeu els socialistes catalans i espanyols ens hem compromès, responsablement, amb les tasques col·lectives que han de permetre una Europa més democràtica, més justa i equilibrada en la part social i més dinàmica en la part econòmica. Els socialistes farem front al repte que per a la nostra economia comporta el procés d'integració comunitària, per això continuarem modernitzant la nostra estructura productiva, elevant la seva productivitat, incorporant-li noves tecnologies, incrementant la competitivitat dels nostres productes, ja que superats aquests reptes, serà quan podrem participar de la manera més adequada en la construcció d'un gran espai econòmic i social dins de la Comunitat Europea.

3

Ja ha estat dit, Catalunya és Europa. Catalunya ha estat l'avançada d'Europa a Espanya i té vocació de ser, en el futur, l'avançada d'Espanya a Europa. El fet nacional català és ple d'elements d'aquest europeisme i d'aquí que el pensament polític del catalanisme s'expressi en termes de voluntat de participació en l'àmbit europeu. I els socialistes catalans no volem només que Catalunya formi part d'Europa sinó que volem que participi activament en el procés de construcció de la unitat europea. És per això que no anirem al Parlament Europeu amb l'esperit egoista de veure només amb què ens podem beneficiar de la nostra presència en Europa. No anirem a Brussel·les i Estrasburg amb l'únic intent d'aconseguir avantatges insolidàriament respecte als altres pobles d'Espanya i als altres pobles d'Europa. Anirem al Parlament Europeu a defensar Catalunya, a obtenir tots els beneficis possibles per al nostre país però hi anirem amb esperit generós, obert, pensant en el conjunt d'Europa i amb els ulls fixats en el projecte de construcció europea. Per això, en la mesura que serem uns propagandistes de Catalunya a Europa, volem ser uns propagandistes d'Europa a Catalunya. Només en la mesura que Catalunya s'europeitzi plenament i assumeixi amb entusiasme la causa europea, hi podrà haver una participació real nostra en els afers europeus.

4

Paral·lelament a l'anomenada política regional europea que es centra fonamentalment en programes econòmics de reequilibri territorial europeu, volem que es desenvolupi una política regional, cultural, política i institucional per tal que l'avenç de les dife-

rents realitats nacionals i regionals existents a Europa sigui una realitat. En aquest sentit impulsarem polítiques de planificació regional en el marc de la configuració institucional europea, que tinguin en compte a més a més de la dimensió econòmica dels fets nacionals i regionals, les dimensions culturals i polítiques, potenciant la col·laboració de les institucions no estatals i fent de les instàncies comunitàries un vehicle de coordinació i cooperació regional. En el marc de l'Estat espanyol és necessari que les Comunitats Autònomes trobin una fórmula per ser representades i participar directament en la política comunitària. Cal aprofundir la seva participació en la formació de la voluntat de l'Estat a partir dels òrgans col·legiats actuals (conferències sectorials) i els que es puguin crear en el futur, i de la introducció de la figura d'un observador comunitari, com a millor via per resoldre aquesta qüestió, tal com ho han fet països de tradició federal com Alemanya.

5

Els socialistes catalans tenim una història intensa de dedicació a Europa en la defensa de la llengua catalana. L'esforç d'Alexandre Cirici en la defensa de les llengües minoritàries d'Europa, que ha tingut continuïtat en el treball dels nostres representants al Consell d'Europa on van elaborar la carta de les Llengües, i al Parlament Europeu amb la sol·licitud del reconeixement oficial de la llengua catalana, ha de continuar. És voluntat nostra seguir en aquest camí de defensa i promoció de la llengua catalana a Europa pel fet de creure que no solament es tracta d'afavorir un element essencial de la nostra identitat sinó que constitueix un patrimoni europeu de gran importància. La llengua catalana és un cas excepcional en el marc de les llengües europees. Té una història, una tradició escrita, una difusió quantitativa, que supera algunes de les llengües d'Estats europeus. Està molt per sobre, en aquest sentit, de les altres llengües anomenades minoritàries. Per això, encara que no sigui una llengua d'Estat, el català no ha de renunciar a jugar el paper que li pertoca a Europa. Aquest paper no és, per raons òbvies, el de les grans llengües internacionals, però sí que mereix el reconeixement cultural, social, polític i institucional dels europeus. Els socialistes catalans promourem la utilització del català a les institucions europees. Situem la nostra defensa de l'oficialitat del català a Europa en el marc d'una política lingüística més pragmàtica i operativa que defensiva. Cal, efectivament, presentar el tema de les llengües més enllà dels nacionalismes d'Estat, com cal enfrontar la reforma educativa d'Europa, més enllà dels interessos de les professions «reglades». El procés per assolir el ple reconeixement del català se centrarà en els següents objectius: la publicació en català dels tractats i textos fonamentals de la Comunitat, incloent els tractats d'adhesió i l'Acta Única; al mateix temps és indispensable la publicació en català d'informació pública sobre les institucions europees; la utilització del català en les relacions orals i escrites amb el públic en l'oficina de la Comissió Executiva de les Comunitats Europees a Barcelona; utilització de la llengua catalana en qualsevol reunió o acte de la Comunitat en el territori de Catalunya i eventualment en aquells on sigui llengua oficial en la legislació interna d'un Estat membre; utilització del català en les sessions i cerimònies especialment simbòliques o referides a assumptes que concerneixin Catalunya molt significativament; inclusió del català en les subvencions de la Comissió Europea per a l'aprenentatge i perfeccionament de llengües europees; i, possibilitats d'adreçar-se per escrit en català a la Comissió de Peticions del Parlament Europeu.

6

Catalunya s'ha de plantejar la seva plena integració a Europa. Això vol dir que cal crear uns nivells de comunicació, de contacte i d'imbricació territorial, econòmica, cultural i institucional molt i molt estrets. Les relacions de Catalunya amb Europa han d'obtenir un elevat grau de fluïdesa. I això no només en les relacions polítiques de les institucions autonòmiques, sinó amb un esforç de la societat civil catalana i dels àmbits econòmics, socials i culturals que han d'establir els seus lligams amb les institucions europees corresponents i amb la societat europea en el seu conjunt. Això exigeix una presència d'Europa a Catalunya i de Catalunya a Europa molt superior a l'actual.

7

Un dels elements fonamentals per facilitar la consecució de l'objectiu d'una plena unió amb Europa és avançar en una xarxa de comunicacions que, en plena coherència amb els projectes europeus, permeti incrementar les facilitats de comunicació entre Catalunya i la Comunitat: és el cas del transport per carretera i per tren; és el cas del transport aeri, i és el cas, també, de les comunicacions audiovisuals. La decisió del govern espanyol d'apostar decididament per l'amplada europea de la via fèrria i per incloure Espanya —i Catalunya— en la xarxa de trens europeus d'alta velocitat és la millor aportació en aquesta direcció. Caldrà, però, estar atents a d'altres possibilitats, com l'obertura de noves vies transfrontereres. Potenciarem el paper de l'antena comunitària a Barcelona, obtinguda mercès a una iniciativa socialista, com a centre europeu d'impuls dels afers comunitaris i de presència de la Comunitat Europea a Catalunya. Al mateix temps, pensem desenvolupar una política de promoció de Barcelona a tots els nivells comunitaris per tal que jugui el paper que li pertoca, el d'una capital europea i mundial, sobretot en la perspectiva que la realització del mercat únic el 1992 coincidirà amb la celebració a Barcelona dels Jocs Olímpics.

8

Caldrà, també, que la distribució del Fons de Desenvolupament Regional i del Fons Social Europeu, els dos grans fons estructurals de la Comunitat, arribi a Catalunya en la proporció que la situació real del nostre país demana. Els socialistes treballarem en aquesta direcció sempre tenint present el doble objectiu de justícia i solidaritat.

9

Impulsarem, també, l'acció de les institucions comunitàries a Catalunya. En els aspectes de política regional econòmica com ja s'ha dit, i també en la vessant cultural i política. Volem que Catalunya sigui un dels grans àmbits d'actuació europea. Portar, per tant, a Catalunya, manifestacions culturals a nivell europeu, reunions polítiques al més alt nivell institucional possible, assegurant una permanent presència comunitària al nostre país. Reforçar el protagonisme i lideratge que en aquests anys hem adquirit ja en els temes arquitectònics i arqueològics, a través de l'organització del Premi Europeu

d'Arquitectura per part de l'Ajuntament de Barcelona, i la proposta d'un centre europeu per a la gestió del patrimoni arqueològic amb seu a Catalunya.

10

Caldrà fer un esforç de promoció europea a Catalunya. Els socialistes el farem: divulgant els símbols europeus; celebrant el dia d'Europa; instant als Ajuntaments a realitzar agermanaments amb d'altres viles europees; promovent l'intercanvi educacional, cultural i universitari amb d'altres indrets de l'Europa comunitària; promocionant l'interconnexió dels diferents sectors econòmics amb els seus homòlegs europeus i duent a terme a Catalunya una àmplia i sistemàtica acció de propaganda i divulgació del fet europeu en la perspectiva de la conscienciació col·lectiva dels ciutadans de Catalunya a favor de la construcció de l'Europa Unida.

11

Reforçar la identitat europea dels Jocs Olímpics de Barcelona, tot impulsant la utilització de símbols comuns per als països membres de la Comunitat i la revalorització de l'arrel clàssica dels Jocs, amb projectes com el d'Empúries-Flama Olímpica.

